

[Arbejdsministeren]

mer for lovforslaget. Jeg synes, det er rart, at det er et så bredt flertal i Folketinget, der nu hjælper de mange efterlønsmodtagere, som er og vil komme på 70 pct.-satsen, op på de 80 pct., og jeg synes også, det er glædeligt, at man samtidig får vedtaget nogle bidragsforhøjelser i øvrigt.

Kaj Poulsen (S):

For at ministerens konstatering ikke skal stå alene, skal jeg meddele, hvordan det gik ved førstebehandlingen. Da var ministeren imod en fjernelse af 70 pct.-satsen, men på baggrund af, at Socialdemokratiet, SF, VS, og Det Radikale Venstre sagde, at de ville stille ændringsforslag om det, var ministeren klog nok til at bøje sig. Det er rart, at ministeren med så positivt et sind nu kan se, hvor nødvendigt det var.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Nu ville hr. Kaj Poulsen, hvis han havde nået at slå efter under førstebehandlingen, se, at jeg allerede da var imødekommende over for det forslag, som hr. Estrup kom med, og som han havde anmeldt over for mig, allerede inden vi gik til første behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 132 stemmer (S, KF, V, SF, RV, CD, KRF og Steenholdt (Grøn.)) mod 3 (FP); 3 (VS) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Forhandling om redegørelse nr. R 4:

Undervisningsministerens redegørelse af 4. november 1986 om forskningspolitik.

(Anmeldt 4/11 86. Redegørelse givet 4/11 86. Beslutning om forhandling 5/11 86).

Forhandling

Jytte Hilden (S):

Jeg skal starte med at sige tak til undervisningsministeren for hans redegørelse, og jeg skal selvfølgelig også på en måde sige tak til SF, fordi de er hjælpsomme ved at stille en forespørgsel, som vi også får til debat i dag. Først har vi dog redegørelsen, og så kunne vi måske nok have undværet forespørgslen, men o.k.

Baggrunden for diskussionen i dag om undervisningsministerens redegørelse er det efter vores mening meget markante behov, der er for et løft vedrørende grundforskningen, og derfor skal de ord, jeg siger, i høj grad være koncentreret om spørgsmålet om, hvad vi kan gøre for den helt basale forskning. Spørgsmålet om erhvervsforskning, spørgsmålet om målrettet forskning og spørgsmålet om sektorforskning er blevet taget op ved andre lejligheder og vil blive taget op senere i dag, og derfor skal mine ord ses i lyset af ønsket om at gøre noget for den basale del af forskning.

Det, vi i de senere år har oplevet, og det, som i stigende grad har drevet forskningsverdenen til en stigende grad af mismod, er, at spørgsmålet om at lave puljer, spørgsmålet om at lave programmer, spørgsmålet om at lave projekter, udmærkede initiativer vedrørende freds- og konfliktforskning, udmærkede initiativer vedrørende kvindeforskning, alt sammen har været medvirkende til at udhule den grundlæggende forskning, som præcis er den, der giver et løft, og hvor de til tider overraskende ting kommer frem. Derfor har nok de mennesker, der befinder sig i den traditionelle del af forskerverdenen, følt sig en lille bitte smule snydt. Det er den sædvanlige historie om at skære hundens hale af og så fodre hunden med den.

Der er ingen som helst tvivl om, at en forudsætning for en kvalitativ vækst, en grøn vækst, eller hvad man nu vil kalde det, i et samfund som det danske er et stort mål af grundforskning.

Ministeren, som jo er udmærket til at skrive fristile, og som givet har haft en finger med i spillet i formuleringerne i sin redegørelse, sammenligner på et tidspunkt forskningen med det at dyrke sin have: man skal ikke luge for meget ud, så bliver det goldt; på den anden side, hvis man ikke luger ud, så ender det hele i et vildnis. Det lyder jo smukt og netop meget lyrisk. Men tror ministeren, at forskere er radiser? Tror ministeren, at